Un Răspuns

Din vinovățiile mele ca Protoereu al jud. Argeș de la 1896—1903.

DE

Preotul D. Lascar
Licențiat în teologie, Econom Stavrofor
fost Protoereu al Jud. Argeș

HUȘI
Tipografia Constantin S. Lețcae
—1909—

Un Răspuns

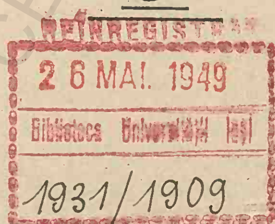
Din vinovățiile mele ca Protoereu al jud. Argeș de la 1896—1903.

DE

Preotul D. Lascar

Licențiat în teologie, Econom Stavrofor
fost Protoereu al Jud. Argeș

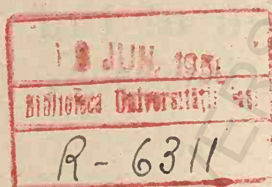

HUȘI
Tipografia Constantin S. Lețcae
—1909—

De la Episcopia de Argeş

Prin ziarul *„Dimineaţa“* din 24 Aprilie 1909, sub titlul: *Din crimele unui protoereu..... poveste tristă.....* etc. să debitează pe socoteala mea, pe când eram Protoereu la Argeş, o mulţime de infamii născocite din minte bolnavă şi inimă neagră ce lucrează peirea altuia la care am răspuns pe scurt, prin *Ziarul Ordinea No. 420 de Joi 7 Maiu.*

Insă fiind că planul mizerabililor este sistematic de a nu înceta; Şi fiind-că această scenă *(poveste)* să repetă sub altă formă şi mai caraghioasă prin revista *Biserica Română No. 12*, după care o iea în susţinere şi *Vestitorul* No. 23-24, şi poate şi altele....

De aceia nu voiu lăsa fără răspuns şi pe aceste reviste—dar *ultimul răspuns*—pentru lămurirea opiniunei publice; şi cel mai bun răspuns va fi istoricul pe scurt al tuturor loviturilor din trecut, care rămânând fără efect, calomniatorii nu pot să nu le repete la toate ocaziunile când cred că 'mi pot atinge macar existenţa, dacă nu m'a putut zdrobi, prin atingerea cinstei.

E de regretat că unele ziare şi reviste publică ştiri venite de la ori-cine şi fără să le controleze şi încă fac şi comentarii defavorabile înainte de a se convinge despre adevărul celor ce publică. Din această cauză să perde încrederea publicului, că *în ziare sau reviste se mai poate ceti ceva adevărat şi serios!...*

O reformă în bine o cere şi timpul nostru de civilizaţie, care impune regenerarea moravurilor şi luptelor pentru viaţă. Rog să fiu ertat dacă am îndrăsnit aceste cuvinte—căci şi eu am condus o revistă bisericească—întru cât prea mi s'a atins simţul de susceptibilitate prin comentariile şi dilema neaplicabilă a D-lui Gomoiu din revista sa *Biserica Română No. 12* Maiu a. c.

Da: rolul presei este de a moraliza şi îndrepta lucrurile, dar numai prin informaţiuni adevărate luate de la oameni cu greutate şi cât se poate şi controlate. Insă prin a se arunca cu furie în susţinerea luptelor personale pătimaşe şi politice mai ales presa zisă bisericească, nu-şi poate ajunge scopul; afară de cazul când aceste ziare sunt organe ale unui partid, care pot a'şi susţine părerile contra partidului advers.

Eu nu mă pot preta la dilema propusă de D-l Gomoiu. Dacă am fost ori sunt vinovat, să mă cheme ei la răspundere şi atunci le voiu dovedi cine sunt acei criminali.

Dacă vor fi greşeli în expunere, rog pe onor. cititori să bine voiască a'mi concede indulgenţa întru cât sunt mâhnit în sufletul meu pentru atingerea *cinstei* mele la care totdeauna am ţinut mai mult ca la ori-ce, chiar şi de cât la viaţă—*singura mea avere*—pe lângă că m'am întâmplat în acest timp şi bolnav de un reumatism.

Aşa că este scuzabilă ori-ce greşală unui bolnav trupeşte şi surescitat sufleteşte, atins şi în existenţa zilnică prin *abuzul de putere* al Episcopului de Huşi.

Ca Protoereu în jud. Argeş

Potrivit uzului social, îmi permit cu îngăduinţa binevoitorilor cititori, a mă recomanda *cine sunt, de unde am plecat şi unde am ajuns*, cum şi *ce am lucrat*, ca să se cunoască cu deplinătate, cu cine au d'aface.

Greu îmi vine să mă laud singur, mai ales tocmai acum, căci mi-a plăcut şi am lucrat fără a trâmbiţa, din care cauză cei mai mulţi nici azi nu ştiu despre lucrările noastre de la Argeş, iar unii nu vor să ştie.

Insă cu tot regretul, nu voiu tăcea când adversarii tind la a'mi răpi şi cinstea mea pe care mi-am păstrat-o, după cum am tăcut la atacurile şi luptele ce mi s'au dat, pentru distrugerea lucrărilor noastre.

Sunt *răzăş* (nu târâe brâu) născut la 1859 în sa-

tul şi comuna Grumezoae din jud. Fălciu *(a cărei monografie după documente vechi o fac acum)*, fiu de dascal crescut cu mamă văduvă şi cursul primar l'am făcut la sat, cu repetarea cl. III-a şi IV-a la oraşul Huşi, unde am studiat şi cursul secundar (Seminarul de patru clase). Căsătorit în 1881 tot în Grumezoaia şi hirotonit diacon am fost trimis cu această dată la *Monastirea Adam* (de maici) din jud. Tutova unde am servit ca *diacon* până în 1891, când am plecat şi studiat la Iaşi cursul seminarial gradul II-lea, în care timp am fost ca diacon la biser. sf. Lazăr. rămânând şi văduv prin decesul soţiei mele. In 1893 am trecut şi început studiul facultăţei de Teologie din Bucureşti, iar în 1894 am fost transferat ca diacon la Episcopia de Argeş, şi în 1896 hirotonit preot tot la Episcopie şi numit ca *Protoereu al jud. Argeş* pe când eram încă în anul al III-lea şi din care causă am luat licenţa în 1898 tratând : *despre Arhiereul Neofit Scriban*. Tulburarea vremei s'a arătat chiar de la început—căci recomandarea mi s'a făcut cu Aprilie şi aprobarea a fost cu 1 Maiu fiind opoziţie şi preoţească şi politicească acuzându-mă că sunt călugăr.... etc.—fiindcă eram văduv şi stăteam la Episcopie.—(vezi Gazeta ţaranilor 28 Oct· 1901).

In prima linie mă poate dezminţi P. S. Episcop, în tot ce voiu spune, *dacă nu am spus adevărul*.

De la început am avut nemulţumiri de la unii politiciani, până când singuri s'au convins că nu fac altă politică de cât de datoriile ce mă priveau. Martori îmi pot fi la aceasta, D-nii *M. Manolescu*—actualmente Inspector Administrativ—şi *I. P. Comăneanu*—şeful partidului conservator-democrat din Piteşti,—cari în înţelepciunea lor de Prefecţi şi ca oameni de bine au priceput că lucrările mele ca Protoereu, eram spre ridicarea clerului şi în binele societăţei creştine, spre satisfacerea adevărului şi dreptăţei pentru toţi fără deosebire, şi pentru care ni-au ajutat şi D-lor.

Ca Protoereu, mi-am zis că nu trebue a mărgini

această datorie numai la cele din cancelarie ale administraţiunei respective. Ci din convingere şi cu multă dragoste, după puterile mele, am adaos în serios şi *rolul de educator moral-păstoral* al preoţilor în sinceritate, pentru ridicarea prestigiului şi conştiinţei de datorii spre a corespunde cât mai deplin cu misiunea lor înaltă.—

In acest sens şi cu bine cuvântarea şi învoirea P. S. Episcop, am dat mai întăi preoţilor o *circulară imprimată*, punându-le în vedere datoriile ce au, potrivit dorinţei şi ordinelor P. S. Episcop Timuş. Apoi treptat am lucrat la înfiinţarea şi susţinerea *iustituţiunilor*—ecspuse mai departe—cu concursul mai mult al preoţilor de la sate şi cu a foarte puţini de la oraş, mai ales al celor teologi. E de regretat că cu cât preoţii noştri sunt mai culţi cu atât mai puţini se fac capabili de lucrări bune, dar aşa este, după cum toată lumea a constatat.

In primul an al numirei 1896 am convocat pe preoţi şi am început *conferinţele păstorale* pe care le-am crezut necesare în educaţiunea culturală-păstorală a preoţilor. Le-am legiferat apoi în statutul societăţei, practicându-se în mod aproape regulat, pe plăşi la fiecare trei luni şi o dată pe an în Piteşti ca *conferinţă generală*, cu sărbarea patronului societăţei. Deci—(ca paranteză)—nedrept şi numai din falä, ori cu scopul de distrugere ca urmare a luptei din trecut a căutat părintele Revizor Eclesiastic Iconom *V. Predeanu* să le inaugureze official tocmai în 1908, ca începătoare după prevederile legei Clerului modificată în 1906.

Văzând lipsa morală şi materială a multor confraţi preoţi şi a familiilor lor, am crezut că ceia ce nu poate face unul, vor putea mai mulţi şi am înfiinţat *Societatea Fräţia* a preoţilor, în 1897 Iulie 1 cu scop educativ-filantropic şi care în 1901 a devenit şi *persoană morală* prin iniţiativa D-lui *Gh. Ghibănescu* pe atunci deputat al coleg. III din jud. Fălciu pentru care a

fost recunoscut ca *membru de onoare* potrivit statutului cum şi al D-lui *I. Pleşnilă* senator de Covurluiŭ

Constatând lipsa de buni cântăreţi, am crezut necesar la îndreptarea acestui rău, şi am înfiinţat o *şcoală de cântăreţi* tot în 1897, luna Sept. ca a societăţei. aprobată de P. S. Episcop şi recunoscută şi de Ministerul Cultelor cu ordin No. $\frac{76153}{19495}$-897. Această scoală, pe lângă că a fost cea mai bună dintre toate cele existente, dar a servit şi ca imbold altora de a înfiinţa mai multe şcoli de acestea şi în alte părţi, căci pe atunci, *şcoale de cântăreţi* nu erau de cât la Mitropolii şi Episcopia de Huşi, unde sub P. S. Silvestru erau şi *conferinţele păstorale* şi numai aci.

Pentru îndepărtarea fumului din biserici am înfiinţat în 1898 şi o *fabrică de lumânări* din ceară curată de albine...; şi pentru înlesnirea studiului preoţilor tot în acest an am înfiinţat şi o *bibliotecă* centrală a preoţilor ca complectare a bibliotecelor parohiale cerute de lege şi pe care m'am silit a le înfiinţa aprovizionându-le cu cele mai necesare cărţi religioase.

Pentru continuarea mai repede şi mai cu tărie a culturei clerului, am înfiinţat în 1900 şi *revista Frăţia*, care din causa intrigilor după doi ani a suferit şi ea o întrerupere dar neputând îngădui lipsa multă vreme am reînfiinţat-o iarăşi după doi ani sub titlul de: *Păstorul ortodocs*, cu apariţiunea regulată de 2 ori pe lună până în present.

Când prin muncă şi economie am ajuns la capitalul de 15—20.000 lei iar eu fiind retras din Protoerie pentru caz de boală şi eşit la pensie în 1903 cu 20 de ani serviţi; şi văzând luptele ce mi se dau pentru căpătueli am hotărât a întrebuinţa bine şi acest capital, şi am construit *un local propriu* pentru trebuinţele societăţei.

Regret însă că din cauză de boală. am fost forţat să mă retrag şi deci n'am putut înfinţa—cum doream—şi *un institut de copii orfani, un spital pentru preoţii*

bolnavi şi chiar *un ateneu religios*, în care nădăjduiam ca creştinii să se distreze cu folos 1-2 ceasuri în toate sărbătorile prin conferinţele religioase-morale-economice ţinute de preoţi.

La înfiinţarea şi susţinerea acestor instituţiuni, am întimpinat multe piedici şi am suferit multe calomnii de la diferiţii speculanţi, dar am resistat şi am învins numai prin muncă şi cinste. Tot astfel sunt convins că le conduce şi prietenul meu ce mi-a urmat în Protoerie şi la Societate, Iconom Platon Ciosu căci să vede bilanţul anual... ceia ce mă bucură.

Cred de prisos a aminti de toate atacurile ce mi s'a dat în diferitele timpuri, căci nu acesta îmi este scopul. Totuşi pentru cei ce vor să aibă o mai mare cunoştinţă şi de amărăciunile suferite ca Preşedinte a Societăţei... le recomand *broşura* tipărită şi împărţită la toţi preoţii membri, pentru *darea de seamă anul 1902-903*, când nu mai eram Protoereu şi când păr. Predeanu a fost nevoit a se retrage cu totul din societate, căci nu i se împlinea pretenţiile.

Şi fiindcă veniră vorba, apoi şi în funcţiunea preoţiei ca şi cea de Protoereu nu puţine am suferit. Din causa intrigilor, am fost transferat fără voea mea de la Episcopie, ca preot paroh la biserica sf. Ilie din Piteşti, pentru a mă desbina spre a mă slăbi şi a mă putea lovi mai uşor. Din causa intrigilor nu mi s'a plătit salarul la această biserică de cât prin judecată cu Primăria. Din cauza intrigilor eram ameninţat din Bucureşti că'mi periclitez poziţiunea dacă nu voiu satisface ambiţiunea sau pretenţiunea oare-căror personagii. Din cauza intrigilor, eram acuzat că complotez cu preoţii în contra administraţiei bisericeşti, eu fiind Protoereu. Din cauza intrigilor eram invidiaţi şi ni să cerea desfiinţarea societăţei noastre, dacă nu ne facem filiala celei din Bucureşti. Din causa intrigilor.... nu mi s'a publicat articolul trimis după cerere în *omagiul D-lui Take Ionescu* oferit de Preoţi ca recuno-

ştinţă pentru legea clerului. Din cauza intrigilor am încetat revista şi mi să contestă dreptul de a lua taxa de la elevii şcoalei; care alt-fel n'ar fi avut cu ce să o întreţină societatea, căci şi la înscrierea membrilor şi plata cotizaţiunilor nu lipseau instigaţiunile. Prin intrigi mi se cerea să muta la Argeş şcoala de cântări şi chiar redacţia revistei, când am decis reînfiinţarea. Dar refuzând eu, atunci s'a înfiinţat pe neaşteptate revista *Calea vieţei* în Slatina. Din invidie şi ură s'a propus de confratele Predeanu la adunarea din 1903, pe când eu eram în concediu pentru caz de boală. a fi ales Preşedinte prin decapitarea mea, dar preoţii cu indignare au respins propunerea după cum au fost respins cu ale sale pretenţiuni şi în adunarea Societăţei noastre *Frăţia*, din 1903 pe la Noembrie.

Şi altele multe, a căror amănunţiuni le rezerv la timp când mi s'ar cere de cei vizaţi.

Toate atacurile directe sau indirecte nu-şi aveau efectul dorit, căci norma după care eu mă conduceam în aceste lupte cu adversarii mei, era *pacea şi liniştea* potrivit firei mele şi nu atacam ci numai cât mă apăram.

Pentru a mă bucura de această mulţumire sufletească, tot-deauna când mi se ivea vr'un conflict oare care. lăsam mai mult de la mine şi tăceam ori mă retrăgeam când eram insultat şi ameninţat. Dacă eram astfel ca persoană, apoi ca slujbaş nu mă dădeam înlături de la ori-ce sacrificiu pentru apărarea prestigiului funcţiunei ce ocupam sau interesului public ce eram dator să apăr.

Prin urmare, causa supărărilor mele neîncetate, nu era de cât răsbunarea, gelozia şi invidia acelor pe cari direct sau indirect îi înpedecam în satisfacerea poftelor lor. Alt-fel, eu, după cât mi-a fost cu putinţă ca om, mi-am îndeplinit toate datoriile luptând pentru menţinerea prestigiului personal şi a posiţiunei sociale.—

Cel puţin aşa o cred şi lucrul acesta l'ar putea mărturi şi toţi cari mă cunosc şi mai ales cei pe cari în toate timpurile i-am servit.....

Am perdut din vedere să amintesc, că pe lângă anchete şi desele inspecţiuni ce făceam, cu interesul de a se îndrepta lucrurile pe o cale mai bună, apoi în 1900, am dat la iveală şi un *anuar religios al jud. Argeş*. In acesta să descrie istoricul tuturor Monastirilor şi bisericilor parohiale şi filiale cum şi biografia întreg clerului din jud. Argeş...

Dacă atât de mult am fost ocupat cu lucrările expuse, şi dacă eram şi bolnav din cauza excesului de muncă, atunci cum s'ar mai putea admite şi viaţa *dolce far niente?* Lucrările imfame nu le săvârşăsc de cât *trândavii, beţivii, vicioşii, desfrânaţii*.... Nu zic că am fost ori aş fi sfânt.

Dar desfid pe ori cine a'mi proba scandalele publice ce aş fi făcut, fie de ori ce fel. Acestea n'au existat, şi cele debitate nu sunt de cât calomnii înscenate anume....

Inscenarea scandalului cu cele trei surori.[1]

Cam la începutul lucrărilor noastre expuse mai sus,—nu-mi aduc bine aminte în ce an, dar în ori-ce caz înainte de 1901; şi pe când nu aveam local proprin al societăţei, am *închiriat* pe un period de 3 ani de la Epitropia parohiei Maica-Precista casele bisericei filiale Greci din str. Brătianu, prin licitaţie publică, pentru societate, fabrică, şcoala de cântăreţi bis. etc. Ni convenea, ca aceste instituţiuni religioase să le avem mai ales lângă o biserică, unde elevii să poată face şi practică de tipicul şi serviciul religios fără ca prin aceasta să cugetăm a atinge întru ceva drepturile bisericei sau ale preotului respectiv. Aci să în-

1). In „Dimineaţa“ se vorbeşte de **patru surori**, iar în declaraţia şi Biser. Română de **trei surori.** Deci de odată, chiar din scrierile calomniatorilor reesă **minciuna** lor.

cepe în contra mea un nou şir de atacuri şi mai neomenoase, venite de la o nouă clică ocultă, alcătuită dintre fraţii preoţi.

Şi iată adevărul!

Svonindu-se că societatea noastră cu şcoala de cântăreţi, are să închirieze casele biser. Greci, eu fiind Preşedinte al societăţei, director al şcoalei şi Protoereu, mă pomenesc într'una din zile cu părintele *Gh. Mielcescu* preot la biser. Greci stăruind cu insistenţă să nu închiriez acele case căci voeşte să se mute sf. Sa în ele şi le-a cerut Epitropiei. Epitropia însă refuza a i le da părintelui în mod gratuit, căci micşora venitul bisericei şi nu avea apoi cu ce să o întreţină cu personal, fiind dintre biser. cu fondurile sale proprii. Să se noteze că păr. Mielcescu locuia deja gratuit în alte case tot ale biser. Greci. Văzând hotărârea Epitropiei şi fiind-că şi eu nu puteam decide în mod absolut personal, având datoria de a îngriji acele instituţiuni cât se va putea mai bine; am arătat părintelui că nu pot să-i satisfac dorinţa. Dar dacă sf. Sa voeşte cu ori ce chip a le avea, n'are de cât să se presinte la licitaţie şi să le iea pe calea legală cum şi Epitropia îi spunea, căci alt-fel îi amenință salarul de 100 lei lunar a-l pune în lege ca preot supranumerar cu 4 clase. Sf. Sa însă nu s'a presentat, căci să vede scopul îi era numai de a ne împedica pe noi, având şi pe alţii la spate.

După acestea, mă pomenesc cu o scrisoare de la sf. Sa.

Iată cuprinsul:

„*Părinte Protoereu*

„*Cred că nu sunteţi însărcinaţi să faceţi rău preoţilor*
„*vă rog dar să bine-voiţi să renunţaţi de a vă muta în ca-*
„*sele care şade părintele Băjănariu, contrar veţi întâmpina*
„*multe supărări (ss): Pr. Gh. Mielcescu bis. Greci*

Acesta-i avertismentul de cum va fi viaţa mea în aceste case.

De ce această ameninţare?

Ce rău aduceam preoţilor prin a locui în nişte case luate prin licitaţie publică, tocmai în binele preoţilor? Ori dacă răul era contra sf. Sale în imagina sa de ce să serveşte de numele preoţilor spre a-i instiga?

La început nu pricepeam motivul supărărei sf. Sale dar îşi avea rostul său. In urmă m'am convins şi ştiu că părintele ducea o viaţă prea liberă fiind văduv şi prin prezenţa mea. sf. Sa a trebuit să se restrângă fără ca eu să i pretind.

Voeşte S. S dovezi? Sunt gata a i le da ori când. Aci nu le înşiri căci nu m'am constituit denunţător. Mutat în aceste cuse, ce vin în rândul D-lui Nae Marinescu cumnat cu părintele *Gh. Popescu* şi părintele *Nae Boerescu*, despre care se aminteşte prin declaraţia din Biser. Română; şi peste drum de părintele Mielcescu; aveam nevoe de un grajd pentru cai şi trăsuri. Şi neavând unde-l construi, nici gâsind de închiriat unde-va în vecinătate mi s'a propus de D-l Nae şi am convenit de l'am construit în curtea sa.

După această cunoştinţă cuconu Nae ca om nevoeş îmi propune că la ori-ce nevoe pot să-i chem pe ei să mă îndatorească. Eu de bună credinţă şi fără să mă gândesc la un plan al viitorului, dar nici nu am abuzat de încrederea ce mi s'a acordat îi chemam în adevăr la multe împrejurări; şi mai ales cucoana când aveam musafiri la masă, ori la făcut dulceţuri, bulion, când lipsam de acasă, îmi observau de gospodărie, de şi aveam servitoare. In fine îmi erau ca oameni de casă.—

In schimb, nu le-am plătit leafă fixă dar i-am ajutat în tot deauna cu ce am putut pe ei şi copii lor cu haine; îi împrumutam la nevoe cu bani, şi alte ajutoruri ce mi să cereau şi eu le puteam face. Aşa de pildă: mi să plângeau într'una că au copii prea mulţi şi nu au cu ce-i intreţine, şi că ar dori să dea măcar 2 fete la Mânăstire dacă eu pot să le dau un

sprijin prin recomandaţie.

Ast-fel s'a întâmplat cu acea *Elenă,* pe care însuşi tată-său a dus-o la Mânăstire cu recomendaţia mea în adevăr; dar în conştiinţă declar că alt nu ştiu nimic. De ce n'a stat, dacă a fost la Doctor şi pentru ce a murit, nu pot fi eu de vină, căci *ducerea la Mânăstire* a fost aproximativ prin 1902-904 şi *ea moare* în 1908. Probabil însă, că clica va fi făcut o instigaţie şi la mânăstire, unde n'a stat de cât câte-va luni şi fără a fi călugăriţă ori soră, şi că afacerea cu Doctorul S. care nu ştiu dacă există real, bănuesc că e o farsă tot înscenată, cum mi s'a făcut la reînfiinţarea revistei.[1]

Ajutorul reciproc dintre mine şi familia N. Marinescu, l'a speculat duşmănos cel întâi preotul Gh. Mielcescu, să vede pentru a se ţine de cuvântul scris mai sus.

Prin 1900-901, sf. Sa născoceşte şi dă svon, că între mine şi mama cu cele trei fete ale sale, ar exista relaţiuni illicite. Această familie m'a rugat a nu ţine socoteală, când eu le-am comunicat a se retrage din causa svonului pus în circulaţie de acest preot.

Prin Ianuar 1902 s'a trimis Ministerului de Culte trei denunţuri anonime, prin care mă acuză de mai multe incorectitudini la Protoerie şi societate, între care şi *cestiunea ce ne preocupă* cu mama şi cele trei fete (nu patru ca în dimineaţa) ale sale.

Aş fi prea lung ca să public aci şi acele trei denunţuri pline de calomnii, pe care încă le păstrez; căci D-l Ministru Haret, văzând că sunt infamii născocite, le-a trimis particular P. S. Episcop şi Pr. sf. Sa mi le-a trimes mie spre ştiinţă.

---

1). Şi anume: dându-i ca titlu **Păstorul** mă pomenesc cu o carte postală din Bucureşti semnată **I. Caravia** după cât mi-aduc aminte, dându-şi adresa str. şi No. prin care ne somează, că dacă menţinem titlul dat revistei, vom fi daţi în judecată cu daune; căci tatăl său Dr. Zotu a avut, pe când era director a Mitropoliei din Bucureşti o revistă cu acest titlu. Am cercetat şi n'am găsit pe acel semnat la adresa indicată. Era o înşălătorie şi am priceput-o de unde vine. Totuşi comitetul redactor a găsit nemerit a i se da titlul de: **Păstorul ortodocs.**

In urmă, păr. Mielcescu fiind-că n'a reuşit cu cele de până aci a'şi depărta piedica plăcerilor sale, recurge la alt mijloc şi mai drastic de sigur având la spate clica ştiută. Cheamă într'o zi în bis. Greci, unde era preot, pe acest Domn Nae Marinescu, îi pune în vedere născocirea de mai sus, îl invită să mă reclame la Minister, Episcopie şi parchet, pentru că i-aş fi violat cele trei fete şi-i făgădueşte se zice pentru aceasta 3000 de lei şi cheltuelile toate. Şi pentru a face acest lucru *l'a jurat părintele pe D-l Nae, în mijlocul Bisericei pe sf. Cruce şi Evanghelie îmbrăcat în odăjdii.*

Iată ce fel de serviciu fac unii din preoţii noştri şi mă mir că mai stă în rândul preoţilor unul ca acesta infirm şi trupeşte şi sufleteşte după cum îl numeşte însuşi Revizorul Eparhial Icon. V. Predeanu. prin o scrisoare ce mi-o adresează cu ocaziunea altui scandal săvârşit tot de acest preot! Acest mijloc de luptă socială, dacă aceasta poate fi permisă unui preot —nu este în adevăr criminal?

Oare jurământul pentru asemeni lucruri a fost permis de Is. Hs.? şi dacă un descreerat preot ajunge la acest hal, trebue, creştinul să-l asculte? De sigur că în acest caz jurământul este mai bine a nu fi ţinut, cum foarte bine a făcut şi acest Nae Marinescu spunând în urmă clicei: *„duceţi-vă voi de vă răsbunaţi cum ştiţi de ce să mă fac eu instrumentul vostru în contra unui om care nu mi-a făcut de cât bine. Acestea să le mărturisască sufletul lui, dacă voeşte să nu fie perdut înaintea lui D-zeu.* *)

Faptul acesta cu jurământul în biserică, s'a dus Nae Marinescu şi l'a comunicat Prea sf-sale, după ce s'a deslegat de jurământ dacă nu chiar la Prea sf-sa cum însuşi el spunea: iar nu cele ce să spun prin *declaraţia publicată acum* ca să-i înzestreze fetele. Aceasta este o nouă infamie adaosă la cele-lalte insulte aduse

*). Dar tocmai în acest timp primesc Vestitorul No. 25-26, în care tocmai cestia **jurământului fals** este tratată ca în primul articol. A se citi căci este foarte bine venit.

şi Prea sf-sale. Tot atunci, după cum se lăuda Marinescu, ar fi venit în casa mea pregătit cu revolverul să mă împuşte, ceia ce se arată în declaraţie, că *a voit a mă răpune.* Dar luminat de D-zeu că nu i-am făcut de cât bine, s'a oprit şi a comunicat celor din clică, care după spusa sa erau mai mulţi preoţi (de sigur pe lângă păr. Mielcescu şi cumnaţii d-lui Nae Marinescu, de care aminteşte prin declaraţii că s'a sfătuit cu ei)—ca să'şi răsbune ei cum vor şti, căci el renunţă de a mai fece ceva.

Informat de aceste mişelii ale complotului am comunicat şi eu Prea sf. sale, rugându-l să'mi învoească a-i chema la răspundere; dar nu mi-a îngăduit zicând că cât-va fi episcop nu voeşte a face un rău aşa mare nimenui şi că să răbd eu mai mult şi dacă 'mi va da şi palme peste obraz să întorc şi pe celaltă. Acest preot şi fost caterisit. transferat apoi la altă biserică prin sentinţa consist, pentru alt scandal public faţă de parohul său, se lăuda că are să'şi răsbune pe lângă alte multe instigaţii în toate părţile de a mă pune rău cu toată lumea . . . etc,

Ca măsură pentru viitor, am înlăturat ori ce contact cu zisa familie cam prin 1903—904.

Dacă în locul vacant la biserica Greci am fost numit eu ca preot supranumerar din paroh, ce sunt eu de vină?

M'a reclamat apoi pe la Minister că aş fi bolnav şi infectez enoria căci de la 1903 eram la pensie.

In sfârşit toate mijloacele fiindu-le zădarnice, prin 1903, scot în Bucureşti un ziar pamflet: *„Buciumul bisericei“* în care prin No. 1 din 26 Ianuarie 1903, No 2 din 2 Februar, No. 3 din 16 Febr. şi No. 4 (ce încă le posed) insultă în special pe Episcop şi pe mine sub titlul *cura Episcopului de Argeş* . . cu cestia celor trei surori în mod zeflemist şi că eu aş fi *fiul* Episcopului etc . . . Nu am răspuns, căci ştiam de unde pleacă aceste murdare calomnii şi mai ales că pe Bucium l'a

înferat destul de bine *consolatorul* (organul societăţii clerului din Bucureşti) din Febr. 1903 la pag. 166. Cât pentru moralitatea fetelor d-lui Marinescu o ştie toată lumea de şi foarte greu îmi vine a vorbi despre acestea, şi nu eu voiu fi acel care să le-o spun: căci desfid, pe acest om cinstit tatăl fetelor, să mă desmintă, dacă nu în casa sa şi cu ştiinţa sa, două din fetele sale n'au trăit în concubinaj cu doi telegrafişti ce-i avea în gazdă? Poate după aceasta se va fi dus acea Elenă (moartă acum) la doctor S. din Bucureşti, ori după ce a venit de la Slatina.

Dacă acel doctor va fi existând în realitate, ar putea preciza data când a curarisit-o pentru ce boală şi cine i-a dus-o. Iar cea mai mare, născând 2—3 copii în concubinaj şi bănuind că eu aş fi pedica pentru că nu să poate cununa cu acel telegrafist cum dorea, şi fiind că acel telegrafist nu putea trece peste cuvântul meu, a început apoi să mă insulte şi acesta, prin scrisori triviale, ameninţându-mă iarăşi cu chestia celor trei surori, cu şantagiul dacă nu-i dau 3000 de lei etc. ba încă zice că ştie şi unchiu-său Icon. Nae Boerescu când îmi cerea bani şi eu o mărgineam. Probabil că şi acum aceasta va fi în complicitate cu calomniatorii mei, căci este de aceiaşi calitate.

In fine toţi câţi voiau a'şi bate joc de mine, găseau un cal de bătae în cestia inventată cu cele trei surori.

Dacă lucrurile au fost aşa după cum s'au speculat de mai mulţi în diferite timpuri, pentru ce acei *pretinşi nenorociţi* nu m'a dat în judecată? Ci tocmai acum după 7-8 ani de la înscenare şi 4-5 dela plecarea mea din Piteşti. se publică acea declaraţie.

Dacă nu m'a dat în judecată denotă că n'am fost vinovat, ori că fiind vinovat, mi-a tolerat şi au tăcut pentru bani, ceia ce şi într'un caz şi în altul, probează o speculă a copiilor de însuşi părinţii lor. Dar adevărul este acesta. Nu m'a dat în judecată căci faptul

nu era adevărat. Şi dacă m'ar fi dat s'ar fi putut dovedi în faţa justiţiei adevărul, cine a violat acele fete, pretinse cinstite, despre care părinţii lor o ştiu bine, şi de aceia ei nici n'au avut interesul acesta; iar speculatorii ar fi perdut ocazia de a mă mai putea defaima, căci singurul motiv pretins de ei că se pot întemeia, este numai aceasta. Cu celelalte calomnii au rămas învinşi, mai ales când retrăgându-mă din Protoierie, şi de la societate, s'au convins că am fost corect şi cinstit cum probează procesele verbale respective de darea pe seamă.

Din insultele ce mi se aduc acum prin publicitate, bănuesc şi eu că poate acel Nae Marinescu şi mai ales fetele sale, în relaţiuni cu clicele, s'au făcut pentru bani, unelta adversarilor mei. De aceia pot afirma că ultima insultă este adusă tot de unii preoţi, pe cari îi ştiu, după cum se va vedea şi din cele ce urmează.

Că sunt la Argeş unii preoţi cari caută să distrugă tot ce este înaintea lor şi mai pre sus de ei, se poate întreba şi *păr. Arhim. Teofil Mihailescu*, de la Mitropolia din Bucureşti, de ce s'a retras de la Argeş? Apoi păr. *Protoereu Ciosu*, de ce a fost destituit? etc. şi tot aceştia m'a silit şi pe mine să mă retrag dar n'au putut, să mă zdrobească, căci n'au avut vina mea.

Retragerea mea din protoerie, încă ar putea spune câte-va amărăciuni, care mă făceau de nici nu mă duceam la unele sfinţiri de biserică, deşi Protoereu.

Scandalul de la consistorul spirtual din 1905

Culmea scandalului în contra mea o atinge părintele *Dobre Popescu* din Slatina, fost protoereu al jud. Olt.

In acest timp, păr. Dobre a fost anchetat de d-l Defensor Dimitrie Stănescu şi suspendat sau destituit

din Protoierie (vezi ziarul Ţara din 11 Ianuarie 1905) sf. sa contestă ancheta, ca având daraveri băneşti cu D-l Stănescu şi Ministerul deleagă pe d-l Dr. C. Chiricescu Administratorul casei bisericei care anchetează din nou împreună cu păr. Arhim. Meletie Gibescu ca representant al Episcopului.

Puncte de acuzaţii erau vre'o 14 la No. (imoralităţi, arghirofilii, abus de putere, delapidări, Simonii bătae etc.) şi cu 60-70 de martori.

Pe basa acestei anchete la care sf. sa a refuzat să ea parte, păr. Dobre este dat în judecata consistoriului de Arges pentru abateri ca Protoiereu în care acum după voinţa Prea sf-sale eram şi eu membru preşedinte.

La acest consistoriu mai era şi un alt proces a păr. Dobre pentru abateri ca paroh, cum şi un al treile în perspectivă pentru bătae în biserică cu colegul său conliturghisitor, preotul Gh. Pascal.

Inainte de începerea proceselor păr. Dobre face un raport Sf. Episcopii, denunţând că înscenătorul procesului, său este păr. Director al cancelariei Episc. *Diaconul* C. D. Şendreanu fiind în conflict cu el pentru nişte certificate de botez . . . şi că el nu este vinovat de cele ce i se impută. Apoi cere recuzarea mea pentru că aş fi cel mai mare duşman al lui (în mintea lui) şi că deja sentinţa am pronunţat-o, după cum a vorbit păr. Ciosu protoiereu în casa preotului din jud. Olt socrul tânărului I. Panţurescu pe atunci scriitor în cancelaria Episcopiei, şi o făcea pe secretarul la consistoriu; iar acum este protoiereu în judeţul Argeş.

Văzând că păr. Dobre mă crede ostil, am rugat şi eu pe Prea sf. sa să mă înlocuiască cu un altul, dar nu mi s'a admis.

Atunci păr. Dobre recurge la alt mijloc de luptă şi acuză chiar pe Pr. Sf sa că ar fi luat 1500—1600 lei pentru hirotonia preotului N. Ionescu din Slatina . . şi că dacă nu va face cum zice sf. sa, atunci îl are în

mână cu aceasta, propunând ca martori pe D-l Dr. Al Stăncescu deputat şi alţi liberali din Slatina . . . cari cunosc svonul aceasta.

La primul termen din Sep. 1905, după ascultarea martorilor prezenţi, şi protestările sgomotoase ale păr. Dobre, ajutat de revizorul eparhial Iconom V. Predeanu, procesele s'au amânat pentru 10-11 Octombrie.

Propunerea păr. Dobre de noi martori cari cunosc cestiunea celor 1500 de lei, eu am refuzat de a se cita, căci nu această cestie o judecam noi. Dar aceştia au fost citaţi pe sub mână in urmă şi fără ştiinţa mea de colegul nostru preot I. Rizescu, care asemenea se dăduse în clică, şi pe care în urma retragerei mele, ca recompensă l-a numit Preşedinte, cum este şi azi.

Diu intriga fraţilor, în timpul proceselor, a trebuit să stau la hotel, deşi în tot-deauna am avut camera mea la Episcopie, care acum mi s'a refuzat.

Apoi Părintele Dobre, se lăuda că are să împuşte pe cine-va şi apoi şi pe el, sunt depoziţiuni de ale martorilor. Unii vorbeau că o să mă împuşte pe mine alţii pe Episcop, care în adevăr, ori când erau procesele păr. Dobre pleca la Bucureşti, să zice anunţat de al său credincios că va fi scandal.

Ca defensor din partea Ministerului a fost D-l *Chiru Costescu.* Au început lupta pe altă cale că *el este victimă politică şi eu sunt pus de guvern să-l pedepsesc.....*

Intenţiunea lor era de-a provoca scandal şi a deturna chestia, producând o diversiuue în public, simţindu-şi gravitatea vinovăţiilor.

De aci Revizorul Predeanu ia parte făţişă în apărarea ciracului său, ambii fiind agenţi electorali a partidului liberal. Interesul păr. Predeanu, după spusa martorilor mai era şi complicitatea sa la cele făptuite de Dobre.

La al doilea termen, păr. Dobre îmi declară că *va juca ursul şi la mine,* să vede întemeiat pe martorii

săi ocazionali citaţi de păr. I. Rizescu.

Eu nu am înţăles aluziunea planului său, căci tot-deauna am fost de bună credinţă, urmând după adevăr şi dreptate.

A doua zi la termen, când să deschidem şedinţa pretextându-se că e frig, păr. director al cancelariei, dă ordin să ni să facă focul, dar mirare, că în loc de căldură. ni s'a umplut sala de fum.

Aceasta a fost pricina pentru care n'am putut începe şedinţa fix la 12 şi din care ocrotitorii păr. Dobre, ne acuză în urmă prin gazete. Mai era şi faptul că trenul sosea după 12 şi tot-deauna se aştepta sosirea trenului cu care veniau încă părţile şi martorii, care nu aveau interes a cheltui sara pe la hoteluri. Din cauza fumului, noi am trecut în altă cameră a cancelariei.

Dar şi aci altă minune. Când să începem şedinţa deodată să deschide uşa de afară şi din sală năvălesc buluc toţi martorii şi cu ei un om cu o tava cu pahare cu apă şi rahat. Se aşază pe scaune într'o clipă nepoftiţi şi li să sărveşte rahat, ceia ce foarte just recunoaşte D-l Dr. Stăncescu prin scrisoarea sa deschisă din Voinţa, cu care mă insultă mai în urmă.

Eu surprins de aceste manopere turburătoare, întreb pe păr. director al cancelariei. că ce însamnă aceasta? sf. Sa îmi răspunde dând din umeri, iar păr. Dobre spune că marturii săi sunt oameni de elită cum să spune apoi şi prin articolul din Epoca) şi trebuesc trataţi ast-fel.

Ori-ce discuţiune o vedeam de prisos şi de aceia ne-am luat sf Cruce şi am trecut iară-şi în sala noastră, unde, am mai aşteptat să mai iasă fumul. Aşa că poate va fi început sedinţa pe la 2—2 jum. p. m. ceia ce nu cred o *crimă,* căci tot-deauna cam aşa se începea.

Martorii însă au început să facă mare sgomot alături unde rămăsese, căci forţa poliţienească nu o

aveam să-i chemăm la ordine, de oare-ce prin cuvânt li s'a pus în vedere de păr. director însă nu au ascultat. Oraşul este departe ca 2 kilom. de Episcopie unde să judecă procesele şi telefon nu este. Ce e mai mult că şi servitorul dispăruse.

După începerea şedinţei păr. Dobre începe incidente foarte insolente ca să i se asculte martorii săi căci au interes şi să susţinea prin sgomotul asurzitor de alături la care nu aveam puterea a-l domoli, căci cum spunea păr. director erau prea înfuriaţi. Defensorul şi denunţătorul susţinea respectarea legii cu ascultarea mai întâi a martorilor acuzărei.

Totuşi pentru calmarea spiritelor am ascultat 2-3 martori din a păr. Dobre. pe D-l Dr. Stăncescu. deputat, pe D-l advocat I. Florescu şi încă unul-doi cari pretindeau că voesc să plece, dar n'au plecat. Toţi aceşti marturi a păr. Dobre au declarat cam acestea: *că nu ştiu nimic din cele imputate păr. Dobre,* ci numai că *părintele Dobre este cel mai bun dintre preoţi. că este un preot model şi că clerul din Slatina şi jud. Olt era cel mai destrăbălat, dar de când a venit păr. Dobre ca Protopop i-a pus în ordine, ridicându-i la înălţimea lor şi acum sunt cei mai disciplinaţi.... etc.*

Pe la 5-6 p. m. colegul nostru Rizescu îmi pretinde să suspend şedinţa pentru 5 m. după care sf. Sa imediat pleacă afară. Noi am rămas la locurile noastre.

In acel moment ca fulgerul năvălesc furioşi martorii din camera de alături, între cari şi cei ascultaţi.. şi ne încunjură cei mai mulţi insultând, gesticulând cu mâinile şi ameninţând: *că sunt pus de guvern ca să-mi bat joc de biserică şi de cler,.. că dacă nu stângeam acest proces se întâmplă lucru mare,...* şi altele; iar pe tânărul Panţurescu secretar şi actualul Protoereu al jud. Argeş îl făcea *damblagiu.* Cam la fel erau insultaţi şi denunţătorii: I. G. Sfinţescu, Poboranu etc.

Atunci am înţăles complotul care ajunsăse la atentat şi ar fi mers poate şi mai departe, dacă nu li

întâmpinam pretinsul lor pretext formal. că să-i ascult prin: *promisiunea că pot pleca şi vom dispoza în puterea legii a fi audiaţi în localitate.* In acest timp părintele Rizescu şi defensorul stăteau retraşi cam după sobă, camera fiind plină de martori înfuriaţi.

Când martorii se calmase puţin, să ridică părintele Revizor-apărător se apropie de noi şi începe a striga ameninţător că *ar trebni martorii să-mi facă proces de daune,* căci ş'au perdut timpul, *de ce i-am citat pe toţi şi nu-i ascultăm într'o zi.* Ar fi trebuit să-i cităm pe rând.

Auziţi procedură a la Revizor! după ce în apărările incidentale ne bătea cu pumnul în masă, pentru care i'am atras atenţiunea că rolul său legal este altul, ca reprezentant al Episcopului.

Această ţinută a păr. Revizor, nu era o provocaţiune şi la crime, când martorii erau deja aşa de porniţi? Nu dovedeşte cu suficienţă complicitatea Revizorului biser. la complotul alcătuit contra consit. şi în special contra mea cu care încă de mult duceau lupta? Şi să se mai zică că nu merită acest Revizor a avea slujba pe viaţă după atâta energie şi vrednicie!

Dar, ori câtă trecere ar avea la Pre sf. Sa şi la politiciani şi ori cât de meşter este în a intriga şi linguşi, totuşi mi să pare că nu are dreptul a nesocoti legile şi a turbura ordinea şi liniştea, tocmai el care trebue să fie pentru menţinerea acestora, contra celor ce ar voi să le calce. Dar sf. Sa întunecat să vede de dragostea pentru fratele său de cruce Dobre nu putea vedea că este o pildă rea pentru un preot acuzat şi martorii de faţă.

Cu tot scandalul făptuit, nu am putut a ne retrage, fiind fără ajutor şi am simulat ţinerea şedinţei şi mai departe cu speranţa că a doua zi având al doile proces tot a păr. Dobre şi cel present în continuare, vom avea ajutorul poliţiei.

Intre martorii ascultaţi după scandal, este şi D-l *N. Mateescu-Pârlog* şi *Zamfirescu* advocat din Argeş.

Cel dintăi declară în depoziţiunea sa între altele că: *preotul Dobre este cel mai inteligent dintre preoţi şi că oamenii inteligenţi procedează la a'şi omorî pe vraşmaşi şi apoi a se omorî şi pe el şi că preotul Dobre ca inteligent cum îl ştie. nu crede şi nu trebue să procedeze de cât la fel... etc.*

Aceasta nu-i poveste ca cea din „Dimineaţa," ci după cât îmi amintesc este depoziţiunea acestui martor de ocazie consemnată în procesul verbal respectiv al consistoriului. [1]

N'am făcut procesul de ultragiu în această zi, cu nădejdea ca a doua zi vom avea ajutorul poliţiei şi vom continua cu procesele, dar nu l'am avut deşi sara i s'a promis defensorului.

Văzându-ne lipsiţi şi de acest ajutor, am fost nevoiţi a încheia un proces verbal pentru insultele şi scandalele făcute, semnat de toţi membrii consistoriului, şi am decis suspendarea proceselor păr. Dobre, rugând pe P. S. Episcop că în unire cu Ministerul să ia măsuri pentru pedepsirea celor vinovaţi, iar pe de altă parte să ni se pună la dispoziţie forţa publică dacă voesc să mai judecăm acele procese, ori să le trimită a se judeca la alt consistoriu.

Când viaţa îmi era ameninţată nu am mai avut curajul a judeca fără ajutorul jandarmilor ori a poliţiei.

Dar P. sf. Sa cărui i se raportase în felul său de părintele Revizor ne refuză dispoziţiunea noastră cu ordin No. 826 din 15 Oct. 1905 şi nici nu se iau măsuri contra celor vinovaţi de atentat şi scandal. Ci ne ordonă a continua judecarea, căci sentinţa dată fiind contrară regulamentului, nu să poate aproba etc. Apoi oare *sentinţă*, se poate numi un proces de ultragiu?

Mai mult încă, D-lui Dr. Stăncescu care invers, pretindea că noi l'am insultat prin procesul de ultragiu şi pentru care se lăuda că are să mă dea în ju-

1). A se vedea dosarul pentru toate cele ce spun, cred că nu se va fi distrus ori să se fi falşificat.

decata Tribunalului—deşi nu m'a dat nici acum—i s'a eliberat de la Episcopie copie după acel proces de ultragiu, dar mie, ca să mă pot apăra, după ce personal au început să mă atace prin ziare mi s'a refuzat cu un ordin fără No. şi semnat p. Episcop de păr. Arhimandrit M. Gibescu şi contra semnat de păr. diacon C. D. Şendreanu, directorul cancelariei sf. Episcopii. Motivul invocat, era că *procesul preotului Dobre R. Popescu fiind pendinte nu să poate elibera nici un act din dosar*. Aş ruga pe păr. Arhimandrit şi păr. director-diacon, să-mi arăte cel puţin acum, de ce a putut elibera acea copie D-lui Dr. Stăncescu deputat?

Scandalizat de acestea, după câte-va zile mi-am dat demisiunea, dar cu ordin. No. 840 din 22 Octom. 1905, mi să răspunde: *că procesul fiind pendinte nu mi sâ poate primi demisiunea de cât pentru caz de boală*.

De ce?. ca să mă poată pisa clica. Ce are a face procesul păr. Dobre cu mine care nu mai voi a judeca? Şi cum adică în mod forţat să mă fac bolnav, dacă voiu să scap de a mai fi judecător al scandalagiilor?

Atunci m'am presentat la Bucureşti Prea sf. Sale spre a-i desluşi verbal totă afacerea. Dar nu numai că nu a voit să mă asculte, nici să'mi primească demisiunea, ci m'a apostrofat şi Prea sf. Sa ceia ce m'a indignat, trec cu vederea cuvintele zise căci sunt prea intime.....

Complicitatea tuturor slujbaşilor Episcopiei la acest scandal alături de Predeanu avea ca motiv că, *Predeanu este a tot puternic, face tot ce voeşte şi e primit de bun. In numele Episcopului totdeauna sfidează pe toţi şi reuşita este a lui*, etc. In cât nimeni nu mai avea curaj a-şi pune poziţiunea în joc. Eu singurul am fost care totdeauna i'am stat pe faţă în contra sa, cu toate ameninţările sale, căci eu nici odată n'am ţinut la poziţiunea mea şi la ocrotirea intereselor materiale.

Acestea pentru mine sunt de prisos. Cei ce mă cunosc o ştiu. Dar iată c'am păţit'o după cum mi-o cânta păr. Predeanu! şi Dobre. Nu regret, ci acum sunt cel mai fericit, cum nici o dată n'am fost în viaţa mea. De ce? Căci acum sunt scutit a mai vedea ci numai cât aud de mişeliile ce se petrec în biserica noastră.

In faţa acestora nu-mi rămânea alt ceva de făcut de cât să mă retrag din Eparhia Argeş şi să demisionez la Minister, ceia ce am făcut chiar atunci irevocabil.—

După aceasta am dat demisia din tot ce ocupam la Piteşti şi mi s'a dat cartea canonică, plecând după ce am inaugurat localul nou al societăţei, construit prin strădania mea.

In acest timp, pe lângă svonul clicei, că D-l Dr. Stăncescu are să mă dea în judecata Tribunalului.... păr. Dobrea vine în Piteşti se întâlneşte cu păr. Borerescu cumnat cu D-l Nae Marinescu cel cu pricina iar într'o noapte doi Domni din Slatina (*le tac numele de şi-i ştiu*) din protectorii păr. Dobre s'au dus noaptea la D-l Marinescu acasă şi i-a cerut o *declaraţie* contra mea poate acea din Biser. Română) în schimbul unei sume. Aceasta mi s'a comunicat imediat chiar în acel timp dar eu nu mă interesam de ce vor mai face D-lor.

Apoi la câte va zile mi s'a comunicat de un prieten de la Episcopie că s'a primit un denunţ-declaraţie contra mea de la familia Marinescu... etc.

De sigur aceasta va fi declaraţia publicată şi prin Biser. Română, cu alte adaose mai în urmă potrivit scopului celor interesaţi.

Eu am plecat din Piteşti pe la Oct. 1905 mi să pare, şi n'am mai ştiut nimic. Dar mi s'a comunicat în urmă de prieteni că păr. Dobre a luat la el în Slatina pe mama cu cele trei fete ale sale, şi a ţinut-o în casa sa cu toate cheltuelile câte-va săptămâni. Iar pentru acest scandal a fost din nou reclamat ca

imoral—fiind şi directorul unei şcoli de cântăreţi—de către D-l I. Lupulescu profesor la acea şcoală, cerând Ministerului şi Episcopiei destituirea sa prin petiţiunile recomendate sub No. 499 şi 511/906 după cum am amintit prin „*Ordinea*“ No. 420 a. c.

Apoi acei domni.... din Slatina s'au dus şi la Argeş şi prin D-l Zamfirescu advocat unul din martorii de ocazie a chemat şi pe păr. *I. Eftimie* (căci de păr. Rizescu erau siguri), unul din membrii consistorului ultragiat, şi-l ameninţă a fi şi el dat în judecată dacă nu dă o declaraţie, că nu va condamna pe Dobre.—

Iată dar cestia celor trei surori cât de departe a ajus!

După acestea, sunt insultat în felurite chipuri şi numai cu invenţiuni ori aplicaţiuni inverse a scandalelor.... de ocrotitorii politici a păr. Dobre, prin *Voinţa Naţională* din 20 Oct. (scrisoare deschisă a unui D. Volf liberal din Argeş, cari nici nu figura între martori, şi cu toate acestea s'a văzut printre, ei prin coridorul sălei consistor); din 2 Noembrie, (scrisoare deschisă a D-lui Dr Stăncescu deputat prin care sunt eu acuzat de cele săvârşite de martorii de ocazie a păr. Dobre) ..Totuşi îmi pare bine că şi D-sa confirmă cestia cu *rahatul* servit în sala unde era să începem şedinţa nu însă poftiţi de mine; din 27 Noembrie şi Epoca din 4 Decem. 1905, atăcându-mă numai pe mine personal căci aşa era interesul clicei ca pe mine să mă zdrobească ori să mă înjosească alături de ei.

Dar n'au reuşit şi de aceia nu pot uita nici acum şi poate nu vor uita în toată viaţa lor, că am fost şi sunt mai pre sus de ei.

Ba încă o altă *Voinţă* din 2 Noembrie ce mi să trimite din Slatina (păstrez toate numerile) are pe ea şi chipul unui preot făcut cu creion albastru şi scris cu cerneală: „*citeşte pricopsala pârlitule;*„ şi curios lucru

că acel chip samănă perfect cu Dobre din Slatina care singur e capabil de alde acestea.

Nu le-am răspuns nici ziarelor la insultele ce mi s'a adus, cu riscul chiar de a fi tot eu vinovatul, ca să nu scandalizez prea tare pe bieţii creştini şi să nu cresc supărarea şi amărăciunea Episcopului, care are numai vina că *este prea bun şi prea mult tolerează* celor ce abuzează de bunătatea sa.

Cred că istoricul acesta pe scurt va fi un bun răspuns pentru toţi.

In fine după retragerea mea, să zice că s'a cerut Ministerului să se stângă procesele păr. Dobre, dar nu s'a admis. Apoi s'a numit ca Preşedinte păr. Rizescu şi în locul D-lui Costescu a venit ca defensor D-l M. Mihaileanu.

Dar la proces a fost avizat pentru a lua parte, cu o zi înainte şi neavând timp a studia dosarul s'a prezentat la şedinţă şi a cerut amânarea pe acest motiv retrăgându-se din şedinţă. Consistoriul însă fiind alcătuit *adhoc,* nu a luat în samă şi a achitat pe Dobre.

Apoi ca paroh să zice, că a fost pedepsit cu o mică pedeapsă disciplinară, de care imediat a fost şi graciat de Prea sf. Sa şi ca recompensă de meritul său. l'a avansat ca paroh la biser. catedrală sf. Gheorghe din Piteşti—tovarăş cu păr. Boerescu—în locul păr. G. Popescu, care ca exoflisit s'a judecat pe la contencios.

Acum de curând să zice că la biser. sf. Gheorghe din Piteşti unde este paroh părintele Dobre s'a produs un nou scandal pentru care păr. Dobre este suspendat şi dat din nou în judecata consistoriului, alcătuit tot din acei membri care l'au achitat în trecut. Deci resultatul se poate prevede, mai ales când ai săi sunt la putere.

Probabil că păr. Dobre, dacă ar avea un tovarăş ca păr. Preoţescu (pe care încă nu am fericirea să-l cunosc), nu poate a se folosi aşa cum ar vrea de averea

bisericei parohiale sf. Gheorghe şi filiala sf. Neculai. sunt ambele biser. cu fondurile lor proprii şi păr. este bun administrator la acestea.

In *Neamul Românesc* No. 12 din 6 Febr. a. c. se găsesc publicate nişte scrisori a păr. *Dobre Popescu* din Piteşti, care nu pot fi de cât resultatul unei stări anormale, întru cât autorul ameninţă, pe Arhimandrit Iuliu Scriban cărui i le adresează, în Baden-Baden *că-iva scoate beregata, că-i va lua viaţa etc.*

Aşa ştie păr. Dobre a'şi face dreptate cu ameninţare. dacă de la fapte nu să poate abţine.

Prin acele scrisori nu mă poate uita şi pe mine făcând aluziune iar la *cele trei surori*, ca victime ale mele şi de ce nu ale sale, calificându-mă de imoral, el cel mai imoral.

Citează cu emfază Monit. Oficial cu destituirea Protopopului de după mine, cu oare care mulţumire ceia ce probează că ar fi opera D-lor. *).

La această aluzie nesărată şi ne la locul ei, eşită numai din inima neagră ce nu mă poate uita. i s'a răspuns foarte bine de un prieten prin *Opinia* No 669 din Mart 1909, numindu-l borfaş scandalagiu, bandit etc..—

Aceasta la înferbântat rău şi desigur a decalrat răsbunare în sufletul său, căci nu poate alt-fel, şi de aci apoi vin articolele din *dimineaţa* şi *Biser. Română* ca un răspuns la Opinia de mai sus.

Din acestea să constată şi autorul acestor ultime articole calomniatoare.... şi nu poate fi altul.

Are dreptate păr. Arhimandrit Scriban să facă comentările din No. 12 Neamul Românesc, la adresa Consistoriilor.

Acestea în adevăr, trebue să ţină socoteală că

*). De sigur, această clică, jubilează, că a scăpat de mine prin retragerea mea şi de Ciosu în felul amintit. Dar îi văd luptând cu furie în contra unui Preoţescu... cu care iar au făcut scandal în biser. sf. Gheorghe din Piteşti.

sunt instanţe judecătoreşti bisericeşti, datoare a fi drepte şi nepărtinitoare în toate împrejurările şi faţă de ori cine. Dacă voim ca adevărul şi dreptatea să le avem cel puţin în biserică, consistoriile ar trebui să nu să lase influenţate de nimeni, că din nenorocire cele mai multe sunt azi. E de regretat că se petrec astfel, dar este un adevăr ce nu suferă desminţire.

Eu astă-zi sunt victima conştiinţei mele de datorii şi a respectărei dreptăţii şi adevărului pentru toţi fără părtinire; şi dacă m'am retras la odihnă şi linişte nu atâta pentru caz de boală ci am făcut-o mai mult desgustat şi amărât pentru cele ce am văzut şi ştiu. Am preferat să trăesc retras cu 100 lei şi mulţumit în sufletul meu, de cât cu mai mult şi să întâmpin ce am întâmpinat.

In biserica noastră este o stare de lucruri, care cere o urgentă îndreptare; şi mai mult morală de cât formală sau cu legi multe şi nerespectate. Şi dacă se întârzie, mare pagubă se aduce bisericei şi societăţei noastre creştine.

Să admitem că păr. Dobre nu va fi fost vinovat de cele ce i se impută. Totuşi s'a facut vinovat în timpul judecărei proceselor de felurite înscenări şi scandale, ceia ce denotă mai mult o natură perversă. Deci consistoriul de Argeş a fost nedrept şi părtinitor că l'a achitat, prin influenţă, ori ocrotirea intereselor lor.

CONCLUZIUNE

Din cele expuse, pe care cu părere de rău le-am desvălit, căci nu vor fi folositoare simţului religios-moral al creştinilor, onor. cititori ar putea să se convingă şi să aprecieze după dreptate, în partia cui este adevărul şi cine este vinovatul.

Eu tot deauna mi-am păstrat cinstea şi mi-am făcut datoria în conştiinţă muncind fără preget ori pe unde am fost, chiar şi în şcoală în cât tot-deauna m'am bucurat de încredere şi simpatia şefilor mei şi

a societăţei.

Cinstit am fost şi ca Protoereu la Argeş şi cinstit şi de bună voe am eşit. O poate declară P. S. Episcop, şi toţi cei ce mă cunosc bine—creştini şi preoţi—şi apoi sunt şi procesele verbale respective, şi chiar cartea canonică, prin care la retragerea mea din Eparhia Argeş, mi să aduce mulţumiri pentru lucrările mele. Tot ast-fel cinstit am fost şi am lucrat şi la societate cu ale ei instituţiuni. Cinstit şi drept am fost şi ca Preşedinte în consistoriu; şi scandalul provocat, denotă tocmai cinstea şi dreptatea, care îi atingea ca cu foc.

Cinstit am fost şi cu viaţa mea particulară, şi în zadar s'au încercat şi se mai încearcă acei mizerabili ca să'mi răpească cinstea—singura mea avere— şi să mă pună pe treapta lor deşi nu voiu să fac prea mult caz de cinstea mea, că aş putea aduce exemple din judeţul administrat de mine 7 ani. Sfânt însă nu pretind că am fost, întru cât sunt om; dar desfid pe ori cine să'mi dovedească că aş fi săvârşit vr'o dată vr'un scandal public. Dacă vor voi cu ori ce chip a mai înscena acei ce mă urmăresc, aceasta e altă chestie. La noi s'a dovenit în multe ocaziuni, că mulţi sunt capabili a face din alb negru, când este pornit a'şi răsbuna contra cuiva. Te acuză în faţă cu insolenţă tocmai de ceia ce ei au săvârşit, cum fac calomniatorii mei. Când cineva este decăzut şi nu să ocupă de cât cu satisfacerea poftelor sale personale, nu poate fi capabil şi nu se vor vedea pe urma lui, atâtea şi însămnate instituţiuni de utilitate publică, înfiinţate şi susţinute cu multe lupte contra speculanţilor, ale căror căpătueli nu le-am admis, pentru care am fost duşmănit până la ameninţări şi cu atentate.

Mi se va obiecta poate: dar păr. Dobre-Predeanu nu au făcut şi ei la Slatina o societate, o şcoală de cântări, şi o revistă? Da: dar le-au făcut din ambiţiune şi răsbunare şi numai pentru al lor folos personal

deşi au zis în numele preoţilor. Voesc dovezi? Până atunci să ne răspundă sf. lor, *Când şi cui au dat socoteală D-lor pentru aceste instituţiuni de la început şi până azi?*

Pe când ale noastre în Piteşti au în fie care an, dările de seamă regulat făcute şi tipărite, mai ales broşura din 1902.

Dar ca să se vadă că în adevăr cele debitate contra mea sunt pure calomnii şi că inscenatorii şi autorii ultimelor articole infamante sunt *preoţi*—pe cari eu i-am dat la iveală,— nu pot mai bine încheia de cât cu o notă din chiar *Păstorul ortodox*, o revistă destul de serioasă tot deauna, care nu s'a ocupat de secături şi cu multă anevoe intervine în discuţiuni prea aprinse şi pătimaşe.

Iată cuprinsul, pag. 197 No. 4 din April a. c.

„In legătură cu imfamiile ce se caută a se strecura „în opinia publică şi care până acum au fost înregistrate „în ziarul Dimineaţa No. 1858 şi revista Biserıca Română No. 12, avertizăm pe acei părinţi, căci părinţi sunt „acei ce lucrează să fie răspândite, că, printr'o sucitură a „împrejurărilor, nu-i înlătură putinţa se fie văditi cine-s „şi să se cunoască de lumea întreagă urmăririle interesate „sau nedemne ce au avut în vedere cu lansarea unor aseminea insanităţi, cari de ar fi avut cel puţin o parte de „adevăr în ele, nu se desvălueau cu acuzaţiuni pentru autoritatea bisericească, tocmai acum, când presupusul făptuitor „nu mai aparţine eparhiei Argeşului de 4 ani de zile. De „alt-fel aceste lucruri întâi trebuiau reclamate parchetului, „singura autoritate în drept a'şi spune cuvântul faţă de „fapte de aseminea natură şi trebuiau reclamate atunci la „timp zece doi-spre-zece ani în urmă, când să presupune „făptuirea, nu răspândite în opinia publică acum, când ori „ce cercetare e zadarnică.

Deci faţă cu aceste cuvinte, de la cei în măsură a şti adevărul, ce se mai poate susţine? de cât că *toate sunt absolut calomnii, că calomniatorii sunt preoţi,*

(cari se cunosc) *şi că interesul lor, a fost de a combate în prima linie pe Episcopul de Argeş, cărui i s'a făcut o o nouă nemulţumire* prin scandalul de curând din biser. sf. Gheorghe din Piteşti, tot de către păr. Dobre şi care se încearcă a o lua iarăşi ca în trecut cu înscenări şi ameninţărei, spre a întimida autorităţile bisericeşti.

Credem însă că de data aceasta P. S. Episcop, convins de vinovaţie îl va pune în respect, înferându-l aşa cum merită, ca să se înceteze odată cu aseminea scandale în biserică unde creştinii să poată vedea aceia ce Mântuitorul a stabilit....

Dela Episcopia de Huşi

După retragerea mea de la Argeş din causa amărăciunilor şi hărţuelilor suferite, am crezut, pentru liniştea şi odihna mea să mă stabilesc în Huşi, unde am rude şi mi-am petrecut copilăria, ca fiind şi aproape de satul meu unde m'am născut.....

Dar şi aci, în diferite timpuri am suferit oare care nemulţumiri venite din ciocniri intenţionate pe care le trec cu vederea, ca să pot vorbi despre cea mai interesantă şi vădită....

Pensiunea de 100 lei lunar fiindu-mi insuficientă pentru întreţinerea zilnică, am cerut şi mi s'a acordat potrivit legei clerului, *dreptul de apărător bisericesc.* In exercitarea acestui drept am căutat a fi conştiincios faţă de clienţii mei, dar pe temeiul adevărului şi dreptăţei, a sfintelor canoane şi legile ce avem şi fără a'mi depăşi şi marginile bunei cuviinţi şi respectului faţă de superiori.

Dacă prin această voiu fi înpedicat întru cât-va pedepsirea preoţilor, aşa cum o doreau cei interesaţi,

ce sunt eu de vină?

Nu știu din ce cauză, dar mă pomenesc mereu observat de Pr sf. Episcop D. D. Dr. Conon Arămescu Donici, că sunt prea zelos în apărări, că la consistorii nu trebue a se apăra ca la civili etc. Aș putea cita și martorii care au auzit aceste observațiuni Nu s'a mulțumit cu atâta ci pe la 7-10 Ian. a. c. ducându-mă la Prea sf. Sa sunt observat din nou și 'mi interzice de a mai apăra precose la consistoriile din Eparhia Prea sf. Sale. Imi impune să dau în acest sens *o declarație scrisă prin care să renunț la dreptul de apărător*, căci dacă refuz Prea sf Sa va raporta Ministerului. Eu am răspnns că nu dau declarație scrisă și că voiu cere eu anchetă din partea Ministerului, căci nu mă știu vinovat cu absolut nimic. Sau ca să se scape de mine—dacă sunt pedică în consistoriu, care oprește de a da sentințe după plac—am rugat să fiu numit membru în consist. Spiritual. Prea sf. Sa a zis că va vedea și că anchetă să nu-i aduc.

Eu ca modest și cu tot respectul de tot deauna pentru superiorii mei, am ascultat și n'am cerut anchetare, mai sfătuindu-mă și cu alți prieteni, cari au zis să-l mai îngădui, ca poate cu timpul se va convinge că a fost dus în eroare.

In acest timp mi s'au presentat clienți de a-i apăra, dar am refuzat, ca nu cumva P. S. Episcop atât de zelos în apărarea intereselor religioase, să mă dea în judecată și pe mine ca *călcător al ordinelor Prea sf. Sale* conf. canoanelor. Și ca să nu fiu eu provocatorul de turburări în biserică, tocmai în acest timp când avea nevoe de mai multă liniște și pace; am înaintat Pr. sf. Sale o jalbă pe la 20 Ian. prin care am declarat că pentru liniștea Pr. sf. Sale renunț de a mai apăra pe clerici, dar potrivit cuvântului verbal al P. sf. Sale că mă va recomanda în consistoriu. N'am primit însă nimic și pe la 24 Febr. am repetat rugând resultatul

adică dacă nu mi să permite a apăra, să fiu numit cel puţin în consistoriu; iar de nu, voiu continua a'mi exercita dreptul de apărător, întru cât venunţarea am făcut-o condiţional după promisiunea verbală.

Dar Pr. sf. Sa nu mi-a dat nici un resultat şi nici jalbele mele nu le-a trimis la cancelarie ci le-a adus singur când a venit de Paşti de la Bucureşti şi le-a rezolvit atunci.

din Ian. şi Februar.

Cele spuse mai sus, au fost petrecute verbal între mine şi Pr. sf. Sa şi să poate deci la un moment dat a'şi perde caracterul adevărului, căci vorbele se uită.

Insă ca să nu mi să zică că mint sau calomniez declar că am la îndămână *rezoluţiile scrise ale Prea sf. Sale,* de la care nu ne putem abate şi prin care la nevoe le voi şi publica.

Acum, numai cât voiu rezuma câte ceva din ele.

Prin cea din Ianuar se aminteşte că mi s'a făcut observaţii pe care eu le declar nedrepte—;că se face prea *multă pledoarie avocăţească*, că Prea sf. Sa mi-a aprobat dreptul de apărător bisericesc,—când este ştiut că mi s'a dat de onor. Minister în virtutea titlului şi pe temeiul legei—; că pledez cu prea mult zel vocăţesc, cu apărări exagerate *până la reducerea pedepsei cuvenite* ori până şi la *anularea în apelativ a unei drepte sentinţi de la consistoriul spiritual Eparhial etc.* şi mi să citează anumitele cazuri de aşa zisa vinovăţie.

Asupra esplicărilor amănunţite şi cu expunerea cazurilor de apărări citate, voiu reveni pe larg cu altă ocazie ca să se vadă cine este vinovatul? sau de partea cui este dreptatea? Când am pe adversar în faţă, nici odată nu mă dau înlături de la explicări cu arătarea purului adevăr. Dar cele mai multe atacuri mi s'a dat pe la spate şi de la întuneric. şi când îi pofteam a eşi pe faţă, nu vedeam nimic. De sigur că şi P. S. Episcop de Huşi este instigat şi indus în eroare de ai săi, căci alt-fel nu-mi închipui ca un Epi-

scop să lucreze nedrept şi arbitrar.

Să revin la a II-a jalbă din Februar.

Prin aceasta ca şi cea dintăi cu termeni ofensători pentru mine, se repetă că mi se interzice dreptul de a mai apăra şi nici nu mă poate recomanda în consistoriul spiritual, căci sunt pensionar.. etc.

Când voiu da la lumină cuprinsul petiţiunilor mele şi a rezoluţiunilor Prea sf Sale, şi cu explicarea acelor cazuri de apărări, amintite prin rezoluţii, atunci onor. cititori vor putea pipăi cu mâna adevărul spuselor mele.

Până atunci mă resum:

Dacă P. sf. Sa a observat vr'o abatere din partea mea ca apărător, de ce nu mi-a atras atenţiunea şi a mi să indica calea? ori dacă n'a avut timp şi eu am continuut cu abaterile sau pledoariile avocăţeşti exagerate până la a împedeca sentinţe ori a le anula.... de ce Prea sf Sa nu m'a raportat Ministerului şi să fi cerut anchetă şi pedepsirea mea? De ce—încă mai mult—nu mi-a permis mie ca să cer eu anchetă contra vinovăţiei mele? De sigur căci nu este motivul legal, nu există vinovăţia mea, ci numai *arbitragiul şi abuzul de putere a Prea sf. Sale.*

De aceia doresc şi cu mine cred toţi preoţii şi creştinii buni să dispară din biserica noastră a lui Is. Hristos aseminea lucruri nedrepte, nelegale şi absolute.

Dacă în adevăr aş fi fost vinovat, trebuea să fiu raportat Ministerului şi constantând vinovăţia să fiu pedepsit prin *consiliul de disciplină al apărătorilor bisericeşti.* potrivit regulam. şi legei clerului.

După logica P. S Episcop de Huşi ar urma că *când un advocat îşi susţine pe client cu tot zelul şi onor. magistraţi ar găsi drept şi l'ar achita*, atunci *advocatul trebueşte exclus din baroul cu ridicarea dreptului de a mai apăra.* Afară de aceasta eu mi-am făcut datoria şi am apărat un client. Iar consistoriile dau sentinţa după apreciarea lor. Ce sunt eu de vină pentru achitarea

sau pedepsirea dată de aceste instanţe?

In faţa acestora şi altora ce le am tăcut nu sunt justificat a bănui că este o legătură între Huşi-Piteşti mai ales că articolele cu chestii de 10-12 ani, apar în „dimineaţa“ şi „Bis. Română“ tocmai când P. S. Episcop se înduplecase a mă recomenda în consistoriu? Mai mult încă. Mi s'a refuzat de Pr. sf. Sa şi un certificat că *am dreptul la exercitarea serviciilor preoţeşti* trebuincios la alte nevoi. De ce? Care-i motivul? Imi poate dovedi Pr. sf Sa că sunt oprit din Preoţie?

Am spus numai adevărul real, ce am ştiut şi ce am păţit pe conştiinţa şi în frica de D-zeu.

Acum lumea mă poate judeca cum va crede.

Eu ştiu că adevărul şi dreptatea sunt urâte multora din lumea aceasta, dar mă mângâiu că aci pe pământ, după cum m'am convins şi din păţaniile mele personale, nu este nici un lucru de odihnă ci numai scârbe şi necazuri. Numai în D-zeu avem odihna vecinică şi de aceia îmi propusesem în cele din urmă a intra în viaţa monahală. Dar, văzând că şi acolo sunt multe ce te desgustă, până la o nouă organizare, m'am oprit. Am nădejea că fie-cărui i se va plăti după fapta sa, iar eu voiu răbda ca şi sfinţii, cu vitejie, toate cele venite asupra mea, numai căci am apărat tot-deauna lucrurile lui Dumnezeu şi când văd că vinovaţii stau sus nepedepsiţi iar eu insultat şi calomniat, nu ştiu ce să mai cred şi la cine să mai apelez pentru dreptate.

